

Jeg blev til verden født

Nedskrevet av Lindeman i 1866 etter Ole Andersen Korslund, Eidsvolds Mjøsskog

Jeg blev til verden født
et barn som alle andre
i møie og fortræd
i verden jeg maa vandre;
jeg haver mig en ven,
den ven var meget rar,
hun blev min fæstermø,
men aldrig blev jag glad.

Jeg gik mig ned i sjø
Det blev saa mange hindra
jeg fastner ved en sten
Mine taarer ned de rinda
Skal jeg nu drukne her
i dette kolde vand
saa tag o Gud min sjel
anam, anam min aand.

Jeg raabte efter dem
som indpaa landet vare
Hjælp mig i Jesu navn
jeg ligger i stor fare
Men ingen hjælp jeg fandt
hos kvinde eller mand
Hjælp mig o store Gud
som baade vil og kan

Naar man i velstand er
da har man venner mange
Når man i nøden er
slet ingen ham vil kjende
Da sender man et ord,
et gammelt ordsprog var
Naar man i nøden er
man ingen venner har

For døden bæver ei